

LISÄTALOUSARVIOALOITE 61/2001 vp

Määrärahan osoittaminen vanhusten hoivapalveluihin

Eduskunnalle

Uutiset vanhustenhoidon puutteellisuudesta ovat järkyttäneet ja havahduttaneet siihen todellisuuteen, että vaikka elämme hyvinvointiyhteiskuntana taloudellisen nousukauden aikaa, on vanhustenhoidossa edelleen pahoja puutteita. Vanhukset ovat yhä turvattomampia niin kodeissaan kuin laitoksissakin. Kodeissaan vanhukset asuvat usein yksin ja ovat alttiita hyväksikäytölle jopa omien perheenjäsentensä taholta. Heikossa asemassa ovat erityisesti ne avohoidossa olevat vanhukset, joiden terveydentila huomattavasti heikkenee ja jotka eivät kykene enää itse arvioimaan tilansa heikkenemistä ja pyytämään apua tai omaiset eivät heistä huolehdi. Laitoksissa hoitohenkilöstön vähäisyys on lisännyt turvattomuutta ja yksinäisyyttä.

Jo usean vuoden ajan tämä yhteiskuntamme heikko lenkki on noussut yhä uudelleen julkisuuteen. Hoitohenkilöstön riittämättömyys ja uupumus ja yhä huonokuntoisempien vanhusten määrän lisääntyminen on todellisuutta. Hoitohenkilöstöllä ei ole tarpeeksi aikaa havainnoida vanhusten kuntoa, ja näin tuhannet vanhukset jäävät vaille riittävää hoivaa ja huolenpitoa. Myöskään vanhusten omia toiveita ja mielipiteitä ei ole resurssipulan takia mahdollisuutta ottaa tarpeeksi huomioon, vaikka hallitusohjelmakin korostaa, että asiakaslähtöisyyden tulee olla yksi johtava periaate sosiaali- ja terveystaloudissa.

Hallitus korostaa ohjelmassaan myös vanhustenhoitopalvelujen kehittämistä. Palvelujen kehittäminen ei kuitenkaan ole mahdollista, kun sa-

manaikaisesti vanhustenhoillon menot pidetään entisissä tiukoissa raameissaan. Rahat eivät riitä tyydyttämään nykyistäkään tarvetta — miten käykään tulevaisuudessa, kun väestön ikääntyminen räjäyttää hoitotarpeen moninkertaiseksi?

Vanhusten määrä lisääntyy tulevaisuudessa huomattavasti ja entistä enemmän on hoidettavana huonokuntoisia ikääntyneitä. Vanhustenhoidon riittävän laadun turvaamiseksi olisi ryhdyttävä toimenpiteisiin tukemalla kuntia.

Taloudellisten tavoitteiden rinnalle olisi asetettava sosiaalipoliittiset tavoitteet, joista vanhustenhoito on yksi merkittävä ikääntyneiden kansalaisten jokapäiväistä elämää koskettava tärkeä osa-alue. Hallitusohjelmassa on tavoitteena oikeudenmukainen ja sosiaalisesti eheä Suomi. Kuitenkin vanhustenhoitossa on olemassa puutteita, eikä hoidon taso ole riittävä kaikilta osin.

Vanhustenhoidosta nipistäminen on arvoratkaisu. Jos vanhustenhoidosta nipistetään, nipistetään myös vanhusten ihmisarvosta. Jotta tämä vältettäisiin, tulee nykyisestä niukkakätisyydestä luopua. Vanhuksille on turvattava kattava, monipuolinen ja laadukas hoito. Vanhustenhoillon henkilöstöä ja muita resursseja tulee lisätä vanhusten riittävän hoidon turvaamiseksi sekä vanhusten turvattomuuden, kaltoin kohtelun, yksinäisyyden ja masentuneisuuden poistamiseksi ja ehkäisemiseksi.

Edellä olevan perusteella ehdotamme kunnioitetaan,

LTA 61/2001 vp — Leena Rauhala /skl ym.

*että eduskunta ottaa valtion vuoden
2001 lisätalousarvioon momentille*

*33.32.30 lisäyksenä 150 000 000 mark-
kaa vanhusten hoivapalveluihin.*

Helsingissä 22 päivänä toukokuuta 2001

Leena Rauhala /skl
Leea Hiltunen /skl